

Domnule Reductore!

Din publicarea ilegalităților comise de d. I. Penescu, ca fostu-prefect al districtului Vlașca, publicul totu de una l-a folosit; daru ca folosul se-l fiă deplinu, se cuvine ca se cunoscă și modul lupte care legea a fostu aplicată spre rezolvarea lor; de aceea ne rugăm cu toată ouoarea ca se da publicității următorul comentariu, priimindu totu de odată și frățeasca noastră salutare.

Sebeni Micușanu. Iordan Ștefan. D. P. Mang. N. Ioan.

Scurtu Comentariu

IN

Sentința cu Nr. 35 dată de tribunalul de Vlașca 23 Martie 1863 în procesul intentat de I. Penescu jurnalului Municipalității cu Nr. 1141 din anul 1861.

Din reclamația complectului magistratual, dată onor. Ministeru al Justiției și publicată în Românul din 13 Martie trecut, cunoscce totu românul că acestu procesu nu este între individ și individ, ci între Municipalitate și Prefectură, între autoritate și autoritate, și că este de natura art. 306 din Procedura Criminală, prin urmare numai de atribuțiile Curții de Casație de a o desbata și de a o rezolve; cu toate acestea tribunalul de Vlașca a înfățișat-o, a desbătu-o și a rezolvat-o dându această sentință, în care, de și implice recunoscce că ilegalitățile comise de Penescu sunt o realitate, totuși Municipalității nu admite dreptul de a le publica; prin urmare tribunalul voesce ca culpa reală se fiă discolpată și numai forma inculpată, de aceea-a toate dovezile înfățișate de Municipalitate le declară că sunt sau numai nise ipotese sau că nu sunt aplicabile la legi, precum se vede în cele următoare: Municipalitatea în jurnalul incriminat

de Penescu arată că dumnélul ca prefectu abusându de încrederea șefilor lui a falsificat jurnalul comisiei întocmită prin ordinul Nr. 1748 alu d-lui Ministrn de finanțe, iscăind între membrii comisii și pe partea interesată spre a forma o majoritate în favorul interesatului contra interesului comun orășianesc, falsificare care Municipalitatea a constatat-o înfățișându actul falsificat chiaru cu autentica iscălitură a falsificatoriului, autenticitate cerută de art. 301 din Procedură.

Tribunalul declarându că această dovadă nu se pôte considera de reală, fără se spună pentru ce, și adăogind că textul art. 249 din Procedură (care și adăogirea numai a unei slove o declară de falsificare) nu califică asemenea faptu ca falsificare, discolpă pe falsificatorul d. Penescu.

Municipalitatea în jurnalul se declară că d. Penescu ca prefectu, desprețindu legile a provocat prin arme populația orășianescă liniștită la desordine și constată faptul prin doveđi autentice cerute de lege, prin marturi oculari orășeni, invocându chiaru și pe domni judecatori, cari au asistat în personă ca privitori ai acestei crime.

Aceste doveđi cu totă autenticitatea lor, sau considerat de către judecatori ca nise ipotese și au discolpat pe provocatorul d. Penescu.

Municipalitatea în jurnalul se declară că d. Penescu ca prefectu abusându de autoritatea postului se și-a însușit cu viclenie bani din tesaurul Statului și constată acestu faptu prin acte autentice ale Prefectului actualu alu districtului, ale subprefecților, ale casiarului generale și ale comandirului de gendarmi, din care se vede curat că d. Penescu n'a respuns subprefecților banii liberați de Ministeriu pentru dînșii și că falsu a declarat în taci-

riul lui cum că din Bonurile Ministeriului respectiv a susținut gendarmeria concentrată în orașu, ci că și o sumă și alta cu viclenie și lă-a însușit sieși.

Tribunalul dîcându că acestu casu nu este aplicabilu la art. 135 din Codul Penal, a discolpat pe abusatorul d. Penescu.

Cunoscându apoi judecatori că dacă numai una măcaru din ilegalitățile comise de d. Penescu va rămănea nejustificată de dînșii, d. Penescu nu va putea susține cum că pe nedreptu i s'a făcutu insulta pentru care a intentat procesul, și fiindu că judecatori nici în legile criminale, nici în legile eclesiastice n'au găsit unu articlu prin care se pôte discolpa pe d. Penescu de ilegalitățile lui comise cu lăsarea în amorigire a chipsuirilor municipale făcute în folosul comunu orășianesc și cu lăsarea în risipire a banilor cutiilor de suburbii contra interesului casii orășianesc, au trecut cu tăcerea aceste ilegalități, prin urmare, după massima juridică: cine tace consimpte, au constatat și înșii că d. Penescu este unu abusatoru de autoritatea postului de prefectu ce a ocupat.

Cu totă această implicită și indirectă inculpare a d-lui Penescu, tribunalul totuși toate doveđile înfățișate de Municipalitate lă-a desconsiderat declarându cu totă autenticitatea lor sau de nerăle, sau de suplicate, sau de neaplicabile la legi, sau trecându-le de totu cu tăcerea, sau dându legii silnică interpelare, precum toate s'au veđut în textul acestei sentințe, discolpându pe d. Penescu și inculpând pe partea contrariă, însă nu după codul penal ci după legea de Presă(?) constatându prin această încă odată că și tribunalul este convinsu cum că d. Penescu este unu falsificatoru, unu provocatoru, unu abusatoru în faptu, de care, fiindu atât de evidentu, nu se pôte atinge, și osăndesce numai forma

prin care Municipalitatea a declarat aceste ilegalități ale Penescului Nației întregi prin Pressă, cându după tribunalu se cuvenea ca se rămănea cunoscute numai de la Municipalitate pină la Ministru, și osăndesce nu pe complectul magistratualu întregu ai căru membri toți și fiă-care a luat parte egală în compunerea jurnalului incriminat de d. Penescu, și cari toți, atât după natura chestiei, câtu și după ordinile Ministerelor au trebuit ca se compare cu aceleși drepturi și obligații înainte judecării spre a și apăra în complectu actul loru autenticu, propriu și comunu, și spre a și lua în complectă absolvarea sau condamnarea lor; însă tribunalul totuși contra tuturilor acestor a osăndit numai pe Președintele complectului la o amendă, și acesta după art. 53 de la partea III, actul I alu legi de Pressă, care articolu reu s'a aplicat de tribunalu, căci acestu art. se atinge de defăimarea numai a fițelor particulare, cându procesul de față este între autoritate și autoritate.

De aceea-a complectul magistratualu în convincția sa, că prin declararea ilegalităților comise de d. Penescu ca prefectu, și-a împlinit o datoriă pentru interesul comunu orășianesc, că cele declarate sunt unu puru adevăru, că declararea adevăru nu pôte fi o insultă, prin urmare că această sentință a tribunalului nu este dreptă, a făcutu apelu la curtea apelativă criminală care, pentru înfățișare a și destinat dîua de 22 Iuliu corentu, cându și unde totu românul doritoru se va pute convinge cu deplinătate despre veritatea declarațiilor fostului complectu magistratualu.

Președintele: Sebeni Micușanu.

Membrii: Iordan Ștefan. D. P. Mang. N. Ioan.

Tipografia C. A. Rosetti, ulița Fortuni No. 15

Comunițe belugice?

În discuția noastră de astăzi, trebuie să ținem seama de faptul că, în România, deși există o mare libertate de expresie, există încă unele restricții în ceea ce privește accesul la informații și comunicarea în spațiul public. Aceste restricții sunt de obicei justificate prin necesitatea de a proteja securitatea națională sau ordinea publică. Cu toate acestea, este important să ne amintim că o societate sănătoasă și democratică are nevoie de o comunicare deschisă și transparentă între cetățeni și guvernanți. Prin urmare, este esențial să găsim un echilibru între aceste două aspecte, asigurându-ne că drepturile fundamentale ale cetățenilor sunt protejate în mod adecvat.

Stăruie Comunistă

În România, stăruia comunistă reprezintă o abordare politică și socială care pune în evidență rolul central al statului și al partidului unic. Această abordare este caracterizată de o puternică centralizare a puterii și de o atenție deosebită acordată economiei planificate și agriculturii colectivizate. Deși această abordare a permis anumite realizări economice și sociale în anumite perioade, ea a avut și unele deficiențe, cum ar fi lipsa libertății de expresie și a democrației parlamentare. Este important să analizăm aceste aspecte în contextul istoric și să învățăm din experiențele trecutului pentru a construi un viitor mai bun pentru România.

În ceea ce privește economia, stăruia comunistă a avut un impact semnificativ asupra dezvoltării economice a țării. Prin intermediul planificării centrale și al controlului strict asupra resurselor, guvernul a reușit să realizeze anumite progrese în domeniul infrastructurii și al industriei. Cu toate acestea, această abordare a avut și unele consecințe negative, cum ar fi lipsa motivației individuale și a inovației. În prezent, este important să găsim un echilibru între planificarea economică și mecanismele de piață, asigurându-ne că economia este eficientă și competitivă pe plan internațional.

În ceea ce privește societatea, stăruia comunistă a avut un impact profund asupra valorilor și atitudinilor cetățenilor. Prin intermediul educației și al propagandei, guvernul a încercat să formeze un nou tip de cetățean, loial față de stat și dispus să sacrifice pentru binele colectiv. Cu toate acestea, această abordare a avut și unele deficiențe, cum ar fi lipsa libertății individuale și a democrației. În prezent, este important să promovăm valori democratice și să asigurăm că fiecare cetățean are acces la libertate și justiție.

În ceea ce privește politica externă, stăruia comunistă a avut un impact semnificativ asupra relațiilor externe ale țării. Prin intermediul alianțelor și al negocierilor, guvernul a încercat să asigure securitatea și stabilitatea țării în contextul războiului rece. Cu toate acestea, această abordare a avut și unele deficiențe, cum ar fi lipsa flexibilității și a adaptabilității la schimbările din lume. În prezent, este important să promovăm o politică externă deschisă și cooperantă, asigurându-ne că România este un partener de încredere pentru toți partenerii săi internaționali.

În ceea ce privește cultura și arta, stăruia comunistă a avut un impact semnificativ asupra expresiei culturale și artistice. Prin intermediul controlului strict asupra conținutului, guvernul a încercat să asigure că cultura și arta sunt în acord cu valorile socialiste. Cu toate acestea, această abordare a avut și unele deficiențe, cum ar fi lipsa libertății de expresie și a creativității. În prezent, este important să promovăm o cultură deschisă și diversă, asigurându-ne că fiecare cetățean are acces la expresia artistică și culturală.